

nu en saadan Oberstigt offentlig bliver trykt; at den derimod bliver offentligt meddeelt er ganske vist, thi det er i ét offentligt Møde, som Akademiet afholder, at denne Beretning bliver givet. Hvad det af det samme ærede Medlem under Nr. 3, 1 stillede Forslag angaaer, da finder jeg ikke, at dets Vedtagelse vil have nogen Betydning. Ministeriet har med Hensyn til Reglementbestemmelserne for Underviisningen af den Indskjelsse, det maatte ønske; det forlanger i den Henseende ikke en større Indskjelsse, da der ikke desangaaende har været Anledning til nogen Strid eller Meningsforskjellighed mellem Ministeriet og Akademiet. Dertil kommer, at Ministeriet netop, hvor der er Tale om saadanne Reglementer, med Hensyn til dets Opfattelse af, hvad der er rigtigt, maa støtte sig paa Akademiets Mening, og jeg finder saaledes ikke, at der er nogen Anledning til at tiltræde det af den ærede Rigsdagsmand under Nr. 3, 1 stillede Forslag.

Jeg kan ikke andet end i en vis Henseende paasjønne Lovforslaget i den Skikkelse; hvori det nu foreligger os; jeg paasjønner, at man virkelig vil bevilge en forøget Sum til Akademiet, men jeg vil dog ikke see mig istand til at gaae ind paa det; thi der ligger til Grund for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger os, en Opfattelse af Akademiets Stilling, som efter min Mening strider aldeles imod det, der i Virkeligheden bestaaer. Der- som Regjeringen derfor gik ind paa Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, saa vilde det tillige derved forpligte sig til at gjenneføre den Ansøelse, hvorfra Thinget er gaaet ud ved at vedtage Lovforslaget, og det vilde jeg ikke see mig istand til. Embedsmændene ved Akademiet — det er der aldeles ingen Tvivl om — ere behandlede aldeles som alle andre kongeligt ansatte Embedsmænd, der er ikke i saa Henseende gjort den allerfjærneste Forskjel med Hensyn til Pensionering, Dyr- tidstillæg osv.; Dyr-tidstillæget til dem bliver udredt af Finantskassen paa samme Maade som til andre kongelige Embedsmænd og der er aldeles ingen Tvivl om, at Pensionerne med fuld Berettigelse udredes af samme Kasse. Da imidlertid, som sagt, den Ansøelse, der ligger

til Grund for Lovforslaget, efter min Opfattelse er urigtig, kan jeg, uagtet jeg paasjønner den Velwillie, som ogsaa ved dette Lovforslag lægges for Dagen, ikke see mig istand til at gaae ind paa det, og hvor smerteligt det end er, vil jeg dog see mig i den Nødvendighed ikke at kunne modtage det Tilbud, som gjennem Lovforslaget gjøres. Man har søgt at ændre denne Mangel ved Lovforslaget ved det under Nr. 2 af 15 ærede Medlemmer stillede Endringsforslag, men det forekommer mig, at dette Forslag dog ogsaa lider af meget væsentlige Mangler; det er for det Første ikke ganske klart, hvad der skal forstaaes derved, at de Embedsmænd og Bestillingsmænd, der have den største Deel af deres Indtægter andetstedsfra, skulle være udelukkede fra at deeltage i de 4,500 Rd. Jeg vil dog indrømme, at det maaskee var urigtigt at sige, at det ikke er ganske klart, men Forskjellen mellem den Lønningsindtægt, de have fra Akademiet, og den, de have andetstedsfra, kan være saa ubetydelig, at de ville være stillede ugunstigere end de, der slet ikke have nogen Indtægt andetstedsfra. Man kan saaledes tænke sig, at en Professor, der maaskee har tjent — det kommer ikke saameget an paa, hvormange, men jeg vil sige omtrent en Snees Mar, skulde have et Tillæg af 500 Rd.; men da han af et andet Embede eller Bestilling havde en Indtægt af 400 Rd., saa vilde han ikke kunne faae disse 500 Rd. Der er saaledes i Lovforslaget en Mangel, hvis Betydning jeg ikke i dette Dieblik overskuer, men som jeg dog ikke kan andet end gøre opmærksom paa, og dernæst er der givet Ministeriet Bemærkning til en Forbedling, der gaaer langt videre end den, Thinget ellers er villigt til at indrømme, og jeg kan ikke indsee, hvorfor man i dette Tilfælde vil give Ministeriet en saadan Bemærkning, da vi dog vide og undertiden tale om, at Thinget ved andre Leiligheder gaaer meget i Enkelt- heder, saaledes har det f. Ex. i et andet Tilfælde bestemt, at der ikke maa betales 52 Rd. for Extraunderviisning. Jeg skal ikke badle Thinget derfor eller sige, at det er urigtigt; men det vilde dog synes noget underligt, om man her vilde give 4,500 Rd. saadan uden videre til Ministeriets frie Raadighed. For- øvrigt faaer man aldrig en saa stor Mængde-